

[Grethe Philip]

over, det hænger sammen med vores underskud på betalingsbalancen, men jeg har alligevel indtryk af, at det var noget, der var værd at drøfte, og har også bemærket, at fremtrædende økonomer sætter et vist spørgsmålstegn ved, om vi ikke er kommet lige højt nok op med renteniveauet til skade for dansk erhvervsliv bl.a.

Det andet lovforslag, hvor staten søger om bemyndigelse til optagelse af statslån i udlandet, kan vi give vores tilslutning.

Honoré (KrF):

Forslaget om optagelse af indenlandske statslån til ikke mindre end 25 mia kr. viser, at vi fortsætter med at skubbe de økonomiske problemer foran os. Vi står jo ikke med dette forslag ved afslutningen af statsgældspolitikken, vi står ved indledningen til en fortsat blomstrende indenlandsk gældsætningspolitik, der i løbet af nogle år formodentlig vil føre den indenlandske statsgæld op over de 100 mia kr.

Det forfærdelige ved disse forslag, der er en årligt tilbagevendende begivenhed, og hvis tal jo vokser, er, at vi efterhånden har tilbøjelighed til at sløves ved disse tal, og der optræder selvfølgelig også hvert år personer, der forsikrer os om, at det ikke er så alvorligt, som nogle mener. Vi værner os til at kigge på disse vejvisere for det danske samfunds udvikling imod en økonomisk katastrofe, og vi er efterhånden tilbøjelige til at bagatellisere deres betydningsfuld. Det er ikke noget, der interesserer ret mange. Det har ikke massemediernes bevågenhed, disse 25 mia kr. Er det derimod en lille bådafgift eller noget andet i tusindkronersklassen, det drejer sig om, er det jo samtaleemne for hele det danske samfund.

En ting som SV-regeringens lovforslag om en efterlønsordning er for mig at se et eksempel på en økonomisk politik, der er med til at føre os imod afgrunden, og som kræver yderligere lån både i indlandet og i udlandet.

Lovforslag nr. L 114 drejer sig om statslige udlandslån til 7 mia kr. For et par år siden fremlagde kristeligt folkeparti en plan – øko-plan Q – der påviste, hvordan man over en 10-årig periode kunne afvikle gældsætningen og betale gælden tilbage, og midlet hertil var jo først og fremmest en stram indkomspolitik.

Denne plan er ikke blevet positivt modtaget. Den indkomspolitik, der blev aftalt i 1976, blev ikke tilstrækkelig stramt gennemført undtagen for tjenestemænd og visse funktionærer, så denne indkomspolitik ligger faktisk i ruiner. Derfor får vi heller ikke gjort noget effektivt ved afviklingen eller nedskæringen af betalingsbalanceunderskuddet.

Så har vi SV-regeringen. Den skulle jo som et af sine overordnede mål se at få gjort noget effektivt ved betalingsbalanceunderskuddet og få det nedskåret til 6½ mia kr. i 1979. Men nu viser det sig, at det ikke er noget, der står fast. Det er noget, som man måske tilstræber, noget, man gerne ser, men det skal nok vise sig, når året er til ende, at man ikke har kunnet gennemføre det, ligesom socialdemokraterne heller ikke satte alt ind på at gennemføre den aftalte indkomspolitik i 1976, men bare dalrede videre. Og det vil de formodentlig fortsætte med at gøre.

Kristeligt folkeparti stemte for finansloven for dette år, og det føler vi os forpligtet af med hensyn til disse lovforslag, men vi føler os dybt bekymrede over den mislykkede økonomiske politik, der giver sig udslag i disse forslag. Det værste er, at der ikke i planerne for den økonomiske politik fremover er noget, der giver anledning til et berettiget håb om en bedring i fremtiden. Hvor længe vi kan blive ved med at være med til at spænde et sikkerhedsnet ud under en forkert økonomisk politik, er for mig at se et åbent spørgsmål.

Alfred Hansen (DR):

Vi er jo her i folketinget ikke ubekendt med den slags lovforslag, som vi bliver præsenteret for traditionelt to gange om året. Nu stiller man godt nok i udsigt, at der skal spares tid i det kommende år, så det bliver det eneste lovforslag vedrørende lån i udlandet, som kommer i år. Det ville selvfølgelig være glædeligt, hvis det var tilfældet, men belært af bitre erfaringer kan man frygte, at vi endnu en gang, i slutningen af 1979 eller sidst på sommeren, bliver præsenteret for et tilsvarende lovforslag.

Med hensyn til lovforslag nr. L 112 adskiller det sig fra tidligere forslag derved, at det indeholder en betydelig større lånebemyndigelse end dem, finansministeren plejer at be-